

ENO Z BOGOM

Evangelij po Janezu 17,20–26

²⁰ »Toda ne prosim samo za té, ampak tudi za tiste, ki bodo po njihovi besedi verovali vame: ²¹ da bi bili vsi eno, kakor si ti, Oče, v meni in jaz v tebi, da bi bili tudi oni v naju, da bo svet veroval, da si me ti poslal. ²² In jaz sem jim dal veličastvo, ki si ga dal meni, da bi bili eno, kakor sva midva eno: ²³ jaz v njih in ti v meni, da bi bili popolnoma eno. Naj svet spozna, da si me ti poslal in da si jih ljubil, kakor si ljubil mene. ²⁴ Oče, hočem, naj bodo tudi ti, ki si mi jih dal, z menoj tam, kjer sem jaz, da bodo gledali moje veličastvo, ki si mi ga dal, ker si me ljubil pred začetkom sveta. ²⁵ Pravični Oče, svet te ni spoznal, jaz pa sem te spoznal in ti so spoznali, da si me ti poslal. ²⁶ In razodel sem jim tvoje ime in jim ga bom razodeval, da bo ljubezen, s katero si me ljubil, v njih in bom jaz v njih.«

*Ostala berila: Apostolska dela 7,55–60; Psalm 97,1–2.6–7.9;
Razodetje 22,12–14.16–17.20.*

LECTIO:

Današnji odlomek je del tega, kar so pozneje poimenovali »Jezusova velikodušnostna molitev«. Je pravi dragulj in predstavlja zaključek Jezusovega nauka učencem pred njegovo smrtjo na križu.

V središču te molitve je edinstvo. Jezus večkrat ponovi prošnjo, da bi učenci izkusili tisto edinstvo, ki jo sam čuti z Bogom. In ta molitev ni namenjena le učencem, ki so bili tistega večera z njim. Ta edinstvo ni omejena niti časovno niti prostorsko. Je za vse vernike vseh časov.

Skrivnostni čudež Božje milosti je, da smo šibka človeška bitja lahko eno z njim. Najpomembnejše je dvoje. Prvič, biti v odnosu in eno z Bogom Očetom in z Jezusom: »da bi bili tudi oni v naju« (vrstica 21), in drugič, imeti v sebi Božjo brezpogojno ljubezen: »da bo ljubezen, s katero si me ljubil, v njih in bom jaz v njih« (vrstica 26).

Ta edinstvo ima veličasten namen – da bi tudi druge po Jezusu pripeljala do Boga Očeta. Zaradi te enosti bodo ljudje verjeli, da jih Bog ljubi in je poslal Jezusa, da bi jih rešil.

Jezusova molitev je smela in drzna, toda on ve, kakor angel Gabriel, ki je prinesel novico o njegovem rojstvu Mariji, da »Bogu ni nič nemogoče« (Evangelij po Luku 1,37).

MEDITATIO:

Kaj nam ta odlomek razodeva o odnosu med Bogom Očetom, Jezusom in njegovimi učenci?

Zakaj je po tvojem mnenju Jezusu edinstvo tako pomembna? Kakšne izkušnje imaš z edinstvom v svoji Cerkvi in z drugimi kristjani? Kaj v tvoji cerkveni skupnosti ovira edinstvo?

Kdaj se najbolj zavedaš Jezusove prisotnosti v svoji Cerkvi?

Ali ti tvoj odnos z Bogom dopušča, da v molitvi izrekaš tako neustrašne prošnje kakor Jezus? Če ne, razmisli, kako bi bilo to mogoče.

ORATIO:

Usedi se in ostani nekaj časa v tišini. Naj ti Bog spregovori in te vodi, kako naj mu odgovoriš v molitvi. Morda te bo opogumil k bolj drznim in smelim molitvam in boš prosil za nekaj, česar si prej nisi drznil, ker se je zdelo v človeških očeh nemogoče. Morda te bo usmeril v molitev za spravo v katerem od tvojih odnosov ali za to, da bi kdo začel verovati v Jezusa in spoznal, da ga Bog ljubi.

CONTEMPLATIO:

Razmisli o besedah: »da bo ljubezen, s katero si me ljubil, v njih« (vrstica 26). Pomisli, kako Bog Oče ljubi Jezusa.

Potem razmisli, kaj pomeni imeti v sebi Božjo brezpogojno ljubezen. Kako to vpliva na tvoj odnos z Bogom? Ali ta ljubezen prekipeva tudi v tvoj odnos do drugih?